

- 7) duchowni uznanych przez Państwo wyznań,
- 8) cudzoziemcy korzystający z prawa zakrajowości,
- 9) lekarze.

2. Prezydium tej rady narodowej, która wprowadzi obowiązek pełnienia warty przeciwpożarowej, może na wniosek zainteresowanych zwolnić od pełnienia warty również inne osoby, nie wymienione w § 3, jeżeli interes publiczny lub dobro służby powołanego do pełnienia warty tego wymaga. Wniosek o zwolnienie powinien zawierać stwierdzenie przez władzę przełożoną osoby, ubiegającej się o zwolnienie, że wykonanie obowiązku pełnienia warty przez wnioskodawcę może ujemnie wpłynąć na sprawność pracy w danym urzędzie, przedsiębiorstwie lub instytucji.

3. Członkowie rolniczych spółdzielni produkcyj-

nych mogą być w wykonywaniu obowiązku pełnienia warty zastępowani innymi członkami tej spółdzielni, wyznaczonymi przez zarząd spółdzielni.

§ 7. Zwolnienie od obowiązków pełnienia warty przeciwpożarowej, oparte na § 3 pkt 1 i 2, stwierdza prezydium właściwej gminnej lub miejskiej rady narodowej po przedstawieniu świadectwa wystawionego przez społeczny zakład służby zdrowia. W innych przypadkach, przewidzianych w § 3, prezydium rady narodowej może domagać się przedłożenia dowodów, uzasadniających zwolnienie od pełnienia warty przeciwpożarowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

167

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 2 lutego 1951 r.

w sprawie określenia władz, które przejąć mają majątek rozwiązanych związków międzykomunalnych funkcjonujących w zakresie działania Ministra Gospodarki Komunalnej oraz trybu przejścia tego majątku.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1950 r. o uregulowaniu sprawy związków międzykomunalnych (Monitor Polski Nr A-131, poz. 1628) zarządza się, co następuje:

§ 1. Majątek wymienionych niżej rozwiązanych związków międzykomunalnych wraz z aktywami i pasywami przejmą:

- 1) majątek Wałbrzyskich Międzykomunalnych Zakładów — Miejska Rada Narodowa w Wałbrzychu;
- 2) majątek „Związku Międzykomunalnego do prowadzenia Przedsiębiorstwa Jeleniogórskie Miejskie i Powiatowe Zakłady Komunikacyjne” — Miejska Rada Narodowa w Jeleniej Górze;
- 3) majątek Związku Międzykomunalnego „Śląsko-Dąbrowskie Linie Komunikacyjne” — Wojewódzka Rada Narodowa w Katowicach;
- 4) majątek Międzykomunalnego Związku Miast: Gdańska, Gdyni i Sopotu „Wspólnota Miast Wybrzeża” — Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku;
- 5) majątek Międzykomunalnych Zakładów Użyteczności Publicznej w Dzierżonowie — Miejska Rada Narodowa w Dzierżonowie.

§ 2. Przejęcie majątku powinno być dokonane we-

dnę stanu na dzień 31 grudnia 1950 r. na podstawie protokółów zdawczo-odbiorczych.

Protokół zdawczo-odbiorczy powinien być podpisany przez zarząd rozwiązanego związku międzykomunalnego oraz przez wyznaczoną do przejścia majątku komisję, powołaną przez prezydium właściwej rady narodowej przejmującej majątek rozwiązanych związków międzykomunalnych. Komisja powinna się składać z 3 członków. W skład komisji powinien wchodzić członek prezydium rady narodowej.

Przy sporządzaniu protokołu zdawczo-odbiorczego należy odpowiednio stosować uchwałę Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532).

Odpis protokołu zdawczo-odbiorczego należy przesłać do dnia 20 lutego 1951 r. do Ministerstwa Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Pracownicy zatrudnieni w zakładach i przedsiębiorstwach przejętych na podstawie protokółów zdawczo-odbiorczych, o których mowa w § 2, pozostają na swych stanowiskach na dotychczasowych warunkach.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

168

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 stycznia 1951 r.

w sprawie wynagrodzenia dozorców.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowych i samorządowych zatrudnionych w charakterze kierowców samochodowych oraz wartowników i dozorców (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze normuje wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w charakterze dozorców, opłacanych z kredytów budżetu Państwa.

§ 2. Dozorcami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są pracownicy pilnujący budynków, urządzeń i ruchomości oraz odźwierni, portierzy i pilnujący bram, pojazdów i placów.

§ 3. 1. Ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne dozorczy za 46-godzinny tydzień pracy wynosi:

Wynagrodzenie zasadnicze	Dodatek lokalny i wyrównawczy na obszarze m. st. Warszawy	Dodatek lokalny na obszarze Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolińskiego
267 zł 80 gr	55 zł 20 gr	13 zł 30 gr

2. Za każdą godzinę pilnowania ponad 8 godzin na dobę (bądź ponad 6 godzin w sobotę) do pełnych 12 godzin na dobę dozorczy otrzymują zasadnicze wynagrodzenie godzinowe powiększone o 10%, tj. po 1 zł 47 gr za godzinę.

3. Za godziny nadliczbowe, przekraczające 72-godzinną normę tygodniowo, wynagrodzenie oblicza się według zasad art. 16 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 94, poz. 734, z 1934 r. Nr 110, poz. 976,

z 1936 r. Nr 28, poz. 222, z 1945 r. Nr 21, poz. 117, z 1946 r. Nr 51, poz. 285 oraz z 1950 r. Nr 13, poz. 122).

4. Do obliczenia dodatkowego wynagrodzenia godzinowego w przypadkach wymienionych w ust. 2 i 3 przyjmuje się jako zasadnicze wynagrodzenie godzinowe kwotę 1 zł 34 gr.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

169

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 stycznia 1951 r.

w sprawie trybu udzielania kredytów antycypacyjnych na poczet amortyzacji roku następnego bez obowiązku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa Finansów.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) oraz w związku z § 74 instrukcji Nr 30 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o ogólnych zasadach planowania, wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, zatwierdzonej zarządzeniem Nr 179 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujący tryb postępowania przy udzielaniu przedsiębiorstwom państwowym działającym na zasadzie rozrachunku gospodarczego kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego bez obowiązku uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa Finansów.

§ 2. Kierownictwo przedsiębiorstwa, któremu ma być udzielony kredyt antycypacyjny w omawianym trybie, sporządza protokół konieczności i pilności remontu, w którym:

- stwierdza i motywuje konieczność i pilność remontu;
- określa szkody gospodarcze, jakie mogą wynikać na skutek zwłoki w wykonaniu remontu;
- stwierdza niemożność zaniechania realizacji innego planowanego na dany rok remontu bez szkody gospodarczej;
- stwierdza, że posiadane na rachunku kapitałnych remontów środki zostały już w całości pełni zaangażowane na inne remonty, jak również że kredyt antycypacyjny na amortyzację roku bieżącego został w całości zaangażowany bądź już wykorzystany;
- stwierdza, iż należności za omawiany remont muszą być uregulowane w terminie nie pozwa-

lającym na zachowanie normalnego trybu, ustalonego dla udzielania kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego.

§ 3. 1. Protokół, o którym mowa w § 2, przedsiębiorstwo przesyła do swej jednostki nadrzędnej, uprawnionej do zatwierdzania wprowadzonych zmian w planach rzeczowo-finansowych kapitałnych remontów.

2. Jednostka, wymieniona w ust. 1, stwierdza na otrzymanym protokole fakt, że:

- wszelkie możliwości przeniesień środków na finansowanie remontów z innych podległych jej przedsiębiorstw zostały w danym roku wyczerpane;
- przytoczone przez przedsiębiorstwo w protokole okoliczności uzasadniają zastosowanie uproszczonego trybu udzielenia kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego.

§ 4. Protokół ze stwierdzeniami omówionymi w § 3 właściwa jednostka nadrzędna przesyła do banku, finansującego przedsiębiorstwo, dla którego stanowi on podstawę do udzielenia kredytu.

§ 5. Kredyt antycypacyjny, o którym mowa w niniejszym zarządzeniu, nie może przekroczyć 15% części planowanej na bieżący rok amortyzacji, przeznaczonej na kapitałne remonty.

§ 6. O udzieleniu przedsiębiorstwu kredytu antycypacyjnego na poczet amortyzacji roku następnego w trybie określonym niniejszym zarządzeniem właściwy oddział banku zawiadamia swoją centralę, która z kolei zawiadamia o tym Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Ministerstwo Finansów.

§ 7. Udzielanie przez właściwe jednostki nadrzędne przedsiębiorstw stwierdzeń na protokole faktów, o których mowa w § 3 ust. 2, mimo braku odpowiedniego dla nich uzasadnienia, uważane będzie za przekroczenie dyscypliny finansowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. E. Droźniak

170

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 lutego 1951 r.

w sprawie ulg podatkowych dla duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na obszarze Ziemi Odzyskanych.

W związku z uchwałą Nr 61 Prezydium Rządu z dnia 31 stycznia 1951 r. w sprawie ulg podatkowych dla duchownych, pełniących funkcje duszpasterskie na

obszarze Ziemi Odzyskanych (Monitor Polski Nr A-10, poz. 152), na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 35 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach po-